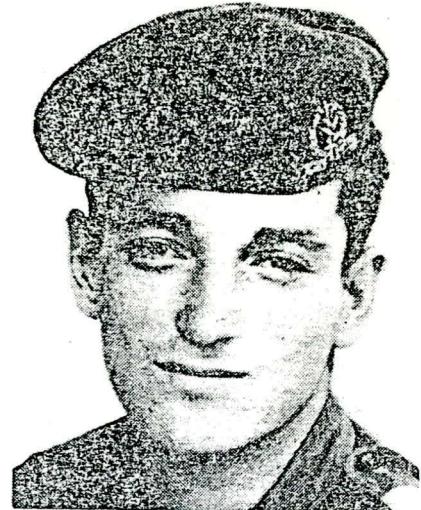

נשטרנפֿلد, משה

בן צבי וחייה. נולד ביום די באלוול תש"ו (31.8.1946) בפרנקפורט על נהר מיין אשר בגרמניה. בהיות משה בן שנתיים בסוף שנת 1948 עלהה המשפחה לארכץ והתיישבה ביפו. לאחר ארבע שנים עברה המשפחה לירושלים שם סיימם את לימודיו בבית-הספר היסודי "זורוש ציון". שנה אחת למד לאחר מכן מכון בית-הספר התיכון המקצועית ברודוויס. הוא היה תלמיד מצוין וזכת ציוניים גבוהים ובזכות אלה קיבל סטיפנדייה בבנייה

הספר התיכון של ערבי "גבע". בערבים למד ובסעות-הבויקר עבד ב"בנק ישראל" כדי לעזור בפרנסת-המשפחה. בעודנו צער תשייך לתנועת "בני-עקיבא" אשר בה התבבלט בירידתו לחבריו, בחוש ההמור ובאנטיליגנטיה שלו הגבורה. אהבה עזה נודעה ממנו לארץ בכלל ולירושלים בפרט. עוד בשתייה בכיתה א', בזמן שהוריו התכוונו להגר לזמן-מה לחוץ-ארץ, הודיע להם כי אם הם רוצים לנטווע — יסעו בלבד. חברו בימק"א עטק בבודפשט, בבודרגל ובמיוחד אהב את השהייה. כן התעניין בספרות, בתיאטרון ובמוסיקה. אהב לבקר בكونצרטים ובתערוכות שונות — ובכל שטח התעניין באופן יסודי. באוגוסט 1964 גויס לצה"ל והתנדב לחיל-הצנחים. השירות בINIT זה נראה לו טנקי יותר וכן היה נוגג לומר: "אם כל אחד יחשש לו ג'וב קל, לא יהיו צנחים. וזה — הצנחים — חביבים להיות מתנדבים וחילילם מעולם!". משה עבר קורס של מפקדי-ቤחות וגם קורסים נוספים וחו"לים מעליהם!. משה היה מפעולות-התגמול נגד ירדן (היזועה בשם "ליל המשאבות") וגם היה בכוח החילוץ שהיה בכלכלי. לזכותו נרשם כבן השתף באחת מפעולות-התגמול נגד ירדן (היזועה בשם "ליל המשאבות") וגם היה בכוח החילוץ שהיה בכלכלי. לזכותו נרשמו בפקס האניות שלו שלושים צנחות ביום ובלילה. לאחר ששוחרר מן הצבא החל לעבוד בנית-מסחר לחותם "ירושלים" וחסך כספים ללימודים הכלכלה באוניברסיטה העברית. מדי פעם היה יוצא לשירות-AMILOAים ואף בפרוץ מלחמת ששת הימים נקרא לדגל — ובקרב שנערך בשכונה האמריקאית בירושלים ובירה נפל; זה היה ביום השלישי לקרבות-המלחמה, הוא כ"ח באיר תשכ"ז (7.6.1967). הובא למנוחת-עולםם בבית-הקבורות הצבאי של הר-הרצל בירושלים. בספר "מאריות גברו" בהוצאה מפקדת הכוחות הצבאיים הובאו תולדותיו ותיאור קרבו האחרון.